

Arrest

nr. 138 853 van 19 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M.-C. FRERE verschijnt, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Moldavisch/Roemeense origine.

In 1999 kwam u voor een eerste keer naar België. Voorheen woonde u samen met uw vrouw, V.P. (O.V. X), en jullie twee kinderen in het dorp Privoroki in de provincie Chernovtsi in Oekraïne.

Op 10 september 1999 vroeg u een eerste maal asiel in België. Op 6 april 2000 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf (art. 26bis).

Op 7 maart 2001 vroeg u een tweede maal asiel.

Uw vrouw, die u intussen in België was komen vervoegen, diende gelijktijdig haar eerste asielaanvraag in. In het kader van jullie tweede asielaanvraag verklaarden jullie dat jullie in Oekraïne problemen hadden gekregen met Oekraïense nationalisten omwille van jullie Roemeense origine. Jullie zouden

onder druk zijn gezet door leden van de nationalistische politieke partij 'Rukh' om ook lid te worden van deze partij.

In de herfst van 1998 werd u op straat aangevallen door enkele onbekende mannen. U vermoedde dat deze aanval iets te maken had met de partij Rukh. De politie wilde u niet helpen. Omwille van deze problemen besloot u te vertrekken uit het land.

Na uw vertrek kreeg uw vrouw ook problemen met leden van Rukh. Zij werd geslagen en onder druk gezet om lid te worden van de partij.

In 2000 ging u voor één jaar terug naar Oekraïne om uw vrouw op te halen.

In Oekraïne liet u uw familienaam officieel veranderen naar van het Roemeens klinkende Z. naar het Oekraïens klinkende P., de familienaam van uw moeder.

Op 8 mei 2001 werd uw asielaanvraag technisch geweigerd door het Commissariaat-generaal omdat u zonder geldige reden niet was opgedaagd op het voorziene gehoor.

Op 28 mei 2001 werd uw beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad van State.

Op 10 april 2014 vroeg u een derde maal asiel.

U verklaarde dat u sinds uw vorige asielaanvraag onafgebroken in België had verbleven.

Intussen woont u gescheiden van uw vrouw.

U verklaarde dat uw oude problemen nog steeds actueel zijn.

U vreest de Oekraïense nationalisten, die u zouden viseren omdat u geen Oekraïens spreekt.

U vreest dat u bij terugkeer naar Oekraïne zult worden afgeperst door uw 'oude vijanden'.

B. Motivering

U vreest dat u in Oekraïne zult worden geviséerd door nationalisten omwille van uw Moldavisch/Roemeense origine. Uw 'oude vijanden' zouden u ook opnieuw kunnen afpersen.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u na het afsluiten van uw vorige asielprocedure in 2001 bijna 13 jaar hebt gewacht om een nieuwe asielaanvraag in te dienen.

Dit doet in belangrijke mate afbreuk aan de ernst van de vrees die u beweert te kennen.

Indien u in de jaren 90 werkelijk ernstige problemen zou hebben gekend in Oekraïne en indien deze problemen doorheen al die jaren actueel zouden zijn gebleven – u verklaarde immers dat u vrees om bij terugkeer naar Oekraïne door uw 'oude vijanden' te worden geviséerd (DVZ verklaring; CGVS, p. 10) – dan is het niet geloofwaardig dat u na de afwijzing van uw vorige asielaanvraag (door middel van een technische weigering) niet meteen een nieuwe asielaanvraag zou hebben ingediend om uw beweerde problemen ten gronde te laten beoordelen, maar dat u daarentegen bijna 13 jaar zou hebben gewacht om dit te doen.

Uw uitleg voor deze bijzonder laattijdige asielaanvraag, als zou uw vorige advocaat incompetent zijn geweest en als zou uw advocaat eerst andere verblijfsprocedures hebben ingeleid (CGVS, p. 6, 12), is niet aanvaardbaar.

Als asielzoeker bent u immers zelf verantwoordelijk voor het tijdig indienen van een nieuwe asielaanvraag.

Gezien uw eerdere asielaanvragen kunt u zich niet beroepen op het feit dat u onwetend zou zijn geweest over het belang van het tijdig indienen een nieuwe asielaanvraag.

Ten tweede konden er belangrijke tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen uw verklaringen in uw vorige en huidige asielaanvraag.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarden zowel u als u vrouw dat jullie problemen hadden gekend met leden van de nationalistische politieke partij 'Rukh'. Men zou u en uw vrouw onder druk hebben willen zetten om lid te worden van deze partij. Zowel u en uw vrouw zouden zijn geslagen door leden van deze partij. Omwille van deze reden zouden u en uw vrouw uit Oekraïne zijn vertrokken (cf. DVZ vragenlijsten 2e AA).

Tijdens uw derde asielaanvraag vertelde u echter een volledig ander verhaal over de reden van uw vertrek uit Oekraïne.

U hing een vaag en verwarrend verhaal op over het feit dat u voor uw vertrek uit Oekraïne problemen zou hebben gekregen met 'afpersers'. U en uw neef zouden als transporteurs vaak met de vrachtwagen onderweg zijn geweest. Op een bepaald moment zouden jullie problemen hebben gekregen met enkele onbekende nationalistische Oekraïners die geld van jullie eisten. Toen u een deadline kreeg om het gevraagde bedrag te betalen, zou u op aanraden van een kennis uit het land zijn gevlucht (CGVS, p. 7-10).

Het Commissariaat-generaal moet dus vaststellen dat u bij uw opeenvolgende asielaanvragen erg verschillende verhalen vertelde over de problemen die u zou hebben gekend in Oekraïne en die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek. Toen u met deze vaststelling werd geconfronteerd, zei u dat u verschillende problemen had gekend in Oekraïne.

Toen u daarop werd gevraagd waarom u tijdens uw tweede asielaanvraag in 2001 geen enkele melding had gemaakt van de problemen die u en uw neef zou hebben gehad met 'afpersers', terwijl u tijdens uw

huidige asielaanvraag net beweerde dat deze problemen 'de laatste druppel' waren voor uw vertrek uit het land, antwoordde u dat u toen 'niet wist dat het zo belangrijk was', dat de afpersers en de leden van de partij Rukh 'eigenlijk dezelfde mensen waren' en dat het gehoor in het kader van uw vorige asielaanvraag slechts kort was geweest (CGVS, p. 11).

Deze uitleg is niet afdoende.

Het Commissariaat-generaal meent dat de vaststelling dat u twee erg uiteenlopende verhalen ophing over de reden van uw vertrek uit Oekraïne (leden van een nationalistische partij die willen dat u en uw vrouw zich bij hen aansluiten vs. nationalisten die u en uw neef willen afpersen) de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt.

Ten derde moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geenszins blijkt dat er ernstige problemen zouden bestaan voor de Roemeense of Moldaavse minderheden in Oekraïne (cf. COI Focus 'Situatie van de etnische Roemenen en Moldaven).

Om deze reden kan uw loutere Roemeens/Moldaavse origine niet volstaan om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen en dringt een individuele beoordeling van uw asielmotieven zich op. Zoals in deze beslissing reeds werd aangegeven, zijn de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt omwille van uw etnische origine niet geloofwaardig te noemen.

Ten vierde, wat betreft de actuele algemene veiligheidssituatie in Oekraïne, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in (bepaalde delen van) het land, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet voldoende is om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie beschikt de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge, doch kan gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) duidelijk worden vastgesteld dat er actueel in een aantal plaatsen in Oekraïne sprake is van interne onregelmatigheden, maar dat dit vooralsnog niet geldt voor gans het Oekraïense grondgebied.

Meer concreet kan worden gesteld dat de situatie in zowel Kiev, de stad via dewelke u per vliegtuig kan terugkeren naar uw land, als in Chernovtsi Oblast, uw regio van herkomst, actueel als kalm wordt omschreven en zodoende op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de door u aangehaalde medische problemen (DVZ verklaring, nr. 21; CGVS, p. 12) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Voor de beoordeling van medische elementen wordt verwezen naar een andere procedure, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die u voorlegde, uw paspoort en uw rijbewijs, bevatten louter identiteitsgegevens en kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het Commissariaat-generaal dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging bestaat, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 oktober 2014 (zie p. 3) de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3 § 2 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van *“de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur”*, de schending van de motiveringsverplichting en de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst erop dat hij sinds 1999 in België verblijf houdt en reeds twee eerdere asielaanvragen en regularisatieaanvragen heeft ingediend.

Hij laat gelden dat hij bij het ontstaan van het huidige conflict tussen Oekraïne en de Russische Federatie besloten heeft om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Hij stelt dat hij vroeger reeds gesteld heeft dat hij vroeger reeds problemen had, dat de huidige situatie in Oekraïne moeilijk is, dat hij niet kan terugkeren en dat hij vroeger ook aangaf dat hij lid is van de Moldavisch-Roemeense minderheid in Oekraïne en de Oekraïense taal niet machtig is. Hij wijst ook op zijn medische problematiek, te weten een amputatie van de voet.

Inzake de recente ontwikkelingen in Oekraïne, verwijst hij naar het standpunt van het UNHCR en stelt hij (zie p. 4) *“dat er met de grootste voorzichtigheid moet omgegaan worden met asielaanvragen van personen uit Oekraïne”*.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het loutere feit lid te zijn van een minderheidsgroep niet voldoende is om aan verzoeker bescherming te geven, antwoordt verzoeker dat zijn nationaliteit en herkomst niet in vraag worden gesteld en onderstreept hij dat hij lid is van een minderheidsgroep, dat hij Russisch-sprekend is en dat hij zelfs zijn naam heeft laten veranderen om een meer Oekraïens klinkende naam te kunnen voeren. Hij verwijst dienaangaande naar de informatie *“COI - Situatie minderheden Oekraïne”*, toegevoegd aan het administratief dossier.

Hij herhaalt dat de situatie in Oekraïne (zie p. 5) *“nog verre van gestabiliseerd is”* en dat ook moet rekening worden gehouden worden met zijn *“bijzonder profiel”*. Volgens hem werd daarmee onvoldoende rekening gehouden en is de beslissing derhalve gebrekkig.

Verzoeker vraagt aan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde vraagt hij de beslissing terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gelet op:

- (i) het feit dat hij na het afsluiten van zijn vorige asielprocedure in 2001, bijna 13 jaar heeft gewacht om op 10 april 2014 een nieuwe asielaanvraag in te dienen;
- (ii) de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen in zijn vorige en zijn huidige asielaanvraag aangaande de reden van zijn vertrek uit zijn land van herkomst (DVZ vragenlijsten 2e AA; CGVS, p. 7-11);
- (iii) de informatie toegevoegd aan het administratief dossier door de commissaris-generaal, waaruit niet blijkt dat er ernstige problemen bestaan voor de Roemeense of Moldavische minderheden in Oekraïne en verzoekers loutere Roemeense/Moldavische origine bijgevolg niet kan volstaan om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade vast te stellen;
- (iv) de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal, aangaande de actuele algemene veiligheidssituatie in Oekraïne waaruit blijkt dat een loutere verwijzing naar verzoekers Oekraïens staatsburgerschap niet voldoende is om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen;
- (vii) het feit dat verzoekers medische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en verzoeker voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen, de geëigende procedure dient te volgen, met name deze van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat hij sinds 1999 in België verblijf houdt, dat hij reeds twee eerdere asielaanvragen en regularisatieaanvragen heeft ingediend en dat hij bij het ontstaan van het huidige conflict tussen Oekraïne en de Russische Federatie besloten heeft om een nieuwe asielaanvraag in te dienen, antwoordt de Raad dat van verzoeker, die beweerde dat zijn oude problemen nog steeds actueel zijn en verklaarde afpersing door zijn oude vijanden te vrezen en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat verzoeker korter na de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag, een nieuwe asielprocedure had opgestart. Dat verzoeker integendeel bijna 13 jaar wachtte alvorens opnieuw asiel aan te vragen, is dan ook een indicatie dat verzoeker internationale bescherming omwille van de oude problemen -zoals vermeld bij zijn eerste asielaanvragen- niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

Waar in het verzoekschrift nog aangevoerd wordt dat de nationaliteit en herkomst van verzoeker niet in vraag worden gesteld, dat verzoeker lid is van een minderheidsgroep, dat hij Russisch-sprekend is en dat hij zelfs zijn naam heeft laten veranderen om een meer Oekraïens klinkende naam te kunnen voeren en hiervoor verwijst naar bepaalde paragrafen uit de informatie dienaangaande in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat verzoeker zodoende niet aantoonde dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie die hij betwist, niet correct is.

De door verzoeker geciteerde paragrafen maken slechts melding van "dat taalkwesties in Oekraïne erg gevoelig liggen" en dat de Roemeense autoriteiten verklaard hebben de situatie van etnische Roemenen in Oekraïne, actief en nauwlettend op te volgen, gelet op de op 23 februari 2014 door het

Parlement goedgekeurde afschaffing van een wet over het taalbeleid in Oekraïne, die evenwel in april 2014 nog steeds in voege was.

De Raad stelt vast dat uit de informatie in het administratief dossier, *“COI Focus. Oekraïne: Situatie van etnische Roemenen en Moldaven”* van 22 april 2014, blijkt dat de geraadpleegde bronnen geen informatie opleveren *“die aangeeft dat etnische Roemenen of Moldaven bij etnisch getinte incidenten gevisieerd worden evenmin als bij incidenten in de context van de politieke gebeurtenissen van begin 2014 in Oekraïne”*.

Verzoeker maakt geenszins *in concreto* aannemelijk dat zijn loutere Roemeens/Moldavische origine volstaat om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in aanmerking te nemen.

Waar in het verzoekschrift meermaals benadrukt wordt dat verzoeker Russisch-sprekend is en de Oekraïense taal niet machtig is en dat hij zelfs zijn naam heeft laten veranderen om een meer Oekraïens klinkende naam te kunnen voeren, wijst de Raad ten slotte op de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal aan het administratief dossier, *“COI Focus. Ukraine. Situation de sécurité dans la région Chernivtsi”* van 29 augustus 2014, waarin gesteld wordt dat Chernovtsi, waarvan verzoeker afkomstig is, omschreven wordt *“comme une ville tolérante où les événements en Ukraine n'ont pas affecté négativement les relations entre les communautés linguistiques”* en waaruit blijkt dat CECODA *“n'a trouvé aucune autre information concernant d'éventuels troubles ou incidents violents dans la ville et la province de Chernivtsi en rapport avec la situation politique actuelle en Ukraine”*.

Verzoeker brengt zelf geen andersluidende objectieve informatie bij waaruit zou blijken dat hij als Russischsprekende een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of reëel risico op ernstige schade loopt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst geen reëel risico op ernstige schade zouden loopt zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van *“International Protection Considerations related to developments in Ukraine - Update I”* van UNHCR dd. juli 2014 en *“COI Focus. Ukraine. Situation de sécurité dans la région Chernivtsi”* dd. 29 augustus 2014 -toegevoegd aan het administratief dossier-, stelt de Raad vast dat er actueel in een aantal plaatsen in Oekraïne sprake is van interne onregelmatigheden, maar dat dit vooralsnog niet geldt voor gans het Oekraïense grondgebied. Meer concreet kan worden gesteld dat de situatie in zowel Kiev, de stad via dewelke verzoeker per vliegtuig kan terugkeren naar zijn land, als in Chernovtsi Oblast, zijn regio van herkomst, actueel als kalm wordt omschreven.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De loutere beweringen van verzoeker *“dat er met de grootste voorzichtigheid moet omgegaan worden met asielaanvragen van personen uit Oekraïne”* en dat de situatie in Oekraïne *“nog verre van gestabiliseerd is”* tonen geenszins aan dat er in Kiev of in zijn regio van herkomst wél een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE